

eller indtætsede Maalbetegnelser, for derved at vise, i hvilken Grad Flaisterne skulle være flybte for at indeholde en vis Kvantitet. Saa vidt jeg ved, er det noget, som bruges andre Steder, navnlig i Paris, og jeg tror, at det vil være en ganske god Kontrol i det daglige Liv for Husmødre eller andre, som købe vaade Varer paa Flaister, i det de saa, ved at gøre deres Bestillinger efter det paa vedkommende Flaiste ansatte Maal, altid kunne være sikre paa at faa det rigtige Maal. Men saa vil altsaa Sustersvænnet's Opgave med Hensyn til saadanne Flaister være den, at enhver Forbruger, som havde Mistanke om, at han eller hun er bleven bedraget ved Maalet, kunde sende Flaisterne til Justering og faa undersøgt, om virkelig den Flaiste med dette Maal er rigtig, og om Maalet netop angiver den Kvantitet, det skulde angive. Jeg erkender i øvrigt, at en saadan Bestemmelse vistnok næppe hører hjemme i en Lov om det metriske System, den hører vel nærmest hjemme i det Reglement, som Ministeriet jo utvivlsomt vil give om Sustersvænnet. Jeg vilde altsaa kun henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke, naar dette Reglement for Sustersvænnet skal gives, hvad enten det nu gives i denne Lov eller som noget særskilt, deri maatte gives en Bemyndigelse til Susterskammerets Bestyrelse til at hjælpe Publikum med den Kontrol, der kan ligge i, at der paa Flaister indtæses eller indbrændes saadant Maal.

Indenrigsministeren (Singers lev): Den ærede Ordfører omtalte Forslaget om Flaistejusteringen og mente, at det ikke var rigtigt fra Udvalgets Synspunkt at gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg kan kun stonne paa, at man har taget denne Stilling. Spørgsmaalet om Flaistejusteringen er nemlig ingenlunde noget nyt; det er ingenlunde noget, som ikke har været overvejet og taget i Betragtning, inden man fremkom med Lovforslaget. Det vil volde overordentlig Vansteligighed i ethvert Fald at gaa til noget obligatorisk paa dette Omraade — det ligger i Sagens Natur og Flaiste-Tilvirkningens Karakter — og det er heller ikke mere nødvendigt i Fremtiden, end det kunde være nu. Det, som man nu sætter Flaisten i Forhold til, er Støveren, som er det samme som Potten; der er altsaa det samme Forhold i den Retning, som vi allerede have nu. Det, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nævnte, skal jeg gerne tage under nærmere Overvejelse, men jeg tror ikke, man kommer igennem paa dette Flaiste-spørgsmaal. Jeg tror, at man saa

kommer til helt andre og meget vansteligere Regler for Justeringen og til ganske andre Afvigelser end dem, der ellers nu tilstedes fra Sustersvænnet.

Det ærede 8de Medlem fra 2den Kreds (Sunn) nævnte, at man andet Steds, for Eksempel i Norge og Tyskland, i langt større Omfang end hos os har Udgang til at faa justeret omkring i Landet, og deri kan det ærede Medlem ganske sikkert have Ret. Det er en Selvfølge, at det er ønskeligt at komme til saa store Lettelser som muligt, og jeg vil ogsaa sige, at der er Tilfælde, hvor det er temmeligt nødvendigt at gaa til en lettere Justering, for Eksempel ved de meget store Bægte omkring i Landet; det kan jo ske ved Udbjendelse af Personer fra Susterskammeret. Det ærede Medlem vil erindre, at efter de Bestemmelser, der nu gives i Lovforslaget, er man alligevel, om man end beholder den formelle Ordning med Kjøbenhavns kommunale Susterskammer, kommen til et andet Standpunkt, idet Ministeren er bleven i langt højere Grad Herre over, hvorledes Forholdene skulle ordnes, end det tidligere har været Tilfældet. Jeg tror ikke, at der er andet at gøre, hvis man vil beholde dette System, hvilket jeg anser for rigtigst, og saa sig til No dermed. Det er imidlertid selvsølgelig, at det maa tages under Overvejelse, hvorledes man kan lette baade Forhandling rundt omkring i Landet og Justeringen omkring i Landet, og om der er Tilfælde, hvor det er nødvendigt at gaa dertil.

Det samme ærede Medlem udtalte, saa vidt jeg husker, ganske det samme som jeg med Hensyn til de danske Benaevnelser, at det vigtigste er det, at man beholder den Forestilling om Meterstykket, som er gengs i Europa, om jeg saa maa sige. Jeg finder ikke noget at erindre imod, at man sætter danske Benaevnelser ved Siden, naar man kun kunde finde dem og enes om dem. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Det. Hansen) rørte jo igen i Dag ved dette og haabede, at det vilde komme under fremtidig Overvejelse. Det vil det vist, men det ærede Medlem vil vistnok vide, at dette Forslag har en Gang passeret Folketinget, uden at Folketinget fandt det nødvendigt at gaa til danske Benaevnelser og sætte dem ved Siden af; men kan man finde saadanne, har jeg ikke noget derimod. Det ærede Medlems Forslag har skræmmet mig noget, man maa i alt Fald have nogen Tid til at tænke sig om, inden man gaar ind paa denne Vej paany. Jeg skal kun gentage, hvad jeg tillod mig at sige forleden, nemlig at vi ikke have Brug for denne Masse Benaevnelser. Vi have Bængdemaal, Slademaal,